

Folketingets Socialudvalg, rå økonomitænkning, der gør, at det er billigere at samle de handicappede i store enheder. Til gengæld bliver det et liv, der er meget fjernt fra det liv, andre som bekendt lever.

Det andet, som bryder med glansbilledet om, at det går fremad, er grundtastmodellens betretninger om, at det tager stadig længere tid at visitere folk til de tilbud, de har ret til. Det er også, at antallet af tilbud indsnævres, hvilket på dansk betyder, at valgmulighederne for handicappede snævres ind. Det er såmænd ikke gjort af ond vilje. Det er gjort, fordi økonomitænkningen spiller så voldsom stor en rolle.

Derfor synes jeg, det var godt, at Dansk Folkeparti – det vil jeg gerne endnu en gang rose dem for – vil være med til, at vi laver en samlet opgørelse allerede i det her efterår, hvor vi kan få klarhed over, hvilken udviklingsretning tingene tager. Og jeg synes, det bliver en sjov opgave at sidde i Folketingets Socialudvalg og skrive kommissoriet for beretningen, vi så laver i fællesskab, om, hvad det er vi gerne vil have svar på fra regeringens side.

Kl. 19.15

Jeg vil ikke benægte, at der på enkelte punkter også er fremskridt i det, regeringen har lavet. Det ville ikke være fair at benægte det. Men hvis man kigger på det store helhedsbillede, er jeg sikker på, at Det Centrale Handicapråd har ret i sin vurdering: at på de afgørende stræk taler vi ikke om fremskridt, desværre, der taler vi om tilbageskridt.

Jeg tror ikke, der er betinget af, at regeringen har ond vilje over for handicappede; jeg tror, det skyldes, at kærlighed til skattestoppet og folk i Gentofte er så dominerende, når man skal tage stilling til den offentlige udgiftsudvikling, at man slet ikke er i tvivl om, hvor man skal vælge. Det går selvfølgelig ud over nogle og i det her tilfælde de handicappede.

Derfor tror jeg, det bliver rigtig godt for vores fælles baggrunds skyld, så vi har en fælles baggrund at diskutere på, at vi får den midtvejsvurdering, der nu er flertal for. Så kan vi diskutere, hvad der er virkelighed, og hvad der er glansbilledet i denne diskussion.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg skal gøre det kort.

Nu er det jo en kendt sag, at jeg har ikke noget imod mennesker, der bidrager til samfundet, heller ikke dem, der bor i Gentofte.

Men jeg bliver bare nødt til at spørge hr. Villy Søvndal, for nu bliver der talt så meget om det med at skære ned og skære ned og skære ned: Kan hr. Villy Søvndal ikke bekræfte, at det faktiske er sådan, at de offentlige udgifter til det sociale område er steget med 6 pct. i år, en vækst på 6 pct., og at det er mere, end vi plejer at se på det sociale område?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Nej, det kan Villy Søvndal ikke bekræfte.

Det fiksnummer, som De Konservative laver – og jeg tror, fru Charlotte Dyremose er ført på vildspor af finansministeren, for han anviser de samme tal – det lille trick, man laver, og som er ganske snedigt, er, at man sammenligner budget 2002 med budget 2003. Jeg tror også, fru Charlotte Dyremose er opmærksom på, at hvis man anvendte regnskabstallet for 2002, som er det reelle tal, og sammenlignede det med 2003, så fik man et helt andet resultat.

Det er det resultat, som folk mærker, når botilbud bliver lagt sammen, når bemanningen på en række tilbud for handicappede forringes, osv. osv. Så det vil ikke kunne lade sig gøre ret meget længere, hverken for finansministeren eller for fru Charlotte Dyremose, at leve i et billede af en virkelighed, der er en hel anden. Derfor var jeg så glad for redegørelsen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kim Sejr som ordfører.

Kim Sejr (RV):

Uanset hvad man mener om regeringens handleplan på det her område, på handicapområdet, er det i hvert fald en god idé at foretage status en gang imellem, og Det Radikale Venstre er tilhænger af, at vi får lavet en redegørelse. Vi er for så vidt også tilhængere af, at vi så kan få lavet en midtvejsredegørelse allerede i næste samling. Hvis vi kan få det på plads, er vi helt med på det.

For os er det ikke afgørende, om en redegørelse eller en status skal indeholde en oplistning af det, der er blevet sat i gang. Det vigtigste er, at man får foretaget en status på det, der er sat i gang, og at man kan få sat den her handleplan under et kritisk lys og få en god diskussion. Så vi er for en redegørelse.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Tove Videbæk som ordfører.